

felte processuale Handlinger, men Loven nødvendigvis, hvad de almindelige Procesregler angaaer, maa slutte sig til den bestaaende Lovgivning, men der om de enkelte Retshandlinger i flere Henseender gjælde forskellige Regler ved de forskellige Retter, har man i det Hele lagt de Forskrifter til Grund, der ere givne for Høiesteret, som det Tribunal, der i Anseelse og Betydning kommer Rigsretten nærmest. Denne Fremgangsmaade er ogsaa fulgt i Naboriget Norge, hvor Reglementet for Rigsretten af 18de Septbr. 1815 i det Væsentlige er bygget paa de samme Grundsaetninger, der følges ved Rigets Høiesteret. Naar i en kommende Tid, overeensstemmende med Budet i Grundlovens § 79, Rævninger hos os blive indførte i Misgjerningsager og Sager, der reise sig af politiske Lovovertrædelser, vil vistnok den Forfølgingsmaade, som nu foreslaaes for Rigsretten, i adskillige Punkter maatte forandres, idet da navnlig lignende Regler, som i hine Sager maatte blive foreskrevne i Henseende til den foreløbige Underfølgelse af Sagen, ogsaa kunne blive gjorte anvendelige paa de under Rigsretten hørende Misgjernings- og politiske Lovovertrædelsesager, ligesom da ogsaa Tiltaltes og Vidnernes Afhøring sandsynligvis vil komme til at foregaae for selve Rigsretten umiddelbart før Sagens Paakjendelse, paa samme Maade som i de Sager, hvori Rævninger skulle domme. Men det maa vistnok erkjendes, at en saadan fra den nu bestaaende aldeles forskjellig Rettergangsmaade, der forudsætter Indførelsen af en Mængde nye Rettsformer og betryggende Institutioner, ikke kan bringes til Anvendelse ved en enkelt Domstol, saalange dette nye System ikke iøvrigt er indført her i Riget. Imidlertid kommer Forfølgingsmaaden ved Rigsretten i flere Henseender den nær,

der vil blive indført i Rævningsager. I de Sager, der skulle anlægges mod Ministrene, udover Folkethinget et Anklagekammers Functioner, og i Lighed hermed udfordres ogsaa dette Things Samtykke til, at Sager imod Andre indbringes for Rigsretten. Baade Anklagen og Forsvaret skeer offentligt og mundtligt for Rigsretten, og skøndt det er fundet nødvendigt at foreskrive, hvorledes Dplysningserne i Sagen bør indhentes, forinden dens egentlige Udførelse finder Sted ved Retten, er der dog aabnet Rigsretten Leilighed til at underkaste saavel Tiltalte som Vidnerne personligt Forhør, hvor den troer paa denne Maade at kunne komme til fuldstændigere Indsigt i Sagen og bedre overbevise sig om Tiltaltes Skyld eller Uskyld. Man har saaledes, saameget som det forinden Rævnings Indførelse hos os lod sig gjøre, søgt at bringe de samme levende Grundsaetninger, navnlig Offentlighed og Mundtlighed, til Anvendelse ved Forfølgingsmaaden for Rigsretten, som Grundloven har paabudet ved hele Retsspleien.

Efterat have forudskiftet disse almindelige Betragtninger, ledsages de enkelte Bestemmelser i det foranstaaende Lovudkast med følgende Bemærkninger:

Til §§ 1 og 2. Indholdet af Udkastets § 1 er stemmende med Grundlovens §§ 72 og 73, som det er fundet nødvendigt at gjentage, da Loven, skøndt den egentlig kun skal ordne Forfølgingsmaaden ved Rigsretten, ikke kan savne de nærmere Bestemmelser om Rettens Organisation, som ere foreslaaede i § 2, der igjen slutter sig til § 1. Det er anset rettest udtryffeligt at tilføie, at Rigsretten ikke tilkommer nogen dømmende Myndighed udenfor de tvende Tilfælde, for hvilke den er anordnet.